

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie A. K. i in.

skazanych za czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 28 marca 2024 r.

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego od udziału w sprawie A. K. i in. skazanych za czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in. (I KK 301/22).

UZASADNIENIE

Obrońcy skazanych A. K. , S. Z. , R. C. i J. S. wywiedli kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 20 stycznia 2022 r., sygn. akt II AKa 91/21 zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 12 stycznia 2021 r., sygn. akt III K 170/18.

W nadzwyczajnych środkach zaskarżenia wniesionych przez obrońców A.K. i J.S. podniesiono m.in. zarzuty zaistnienia w przedmiotowej sprawie uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., poprzez wydanie wyroku przez sąd I instancji w warunkach nienależytej obsady sądu, w składzie którego zasiadała osoba nieuprawniona do orzekania.

Zarzuty te bazowały m.in. na tezie, że w składzie tego sądu zasiadała osoba powołana na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8.12.2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

W toku postępowania kasacyjnego zostały wydane postanowienia wyłączające od udziału w rozpoznaniu ww. sprawy sędziów Sądu Najwyższego powołanych na to stanowisko na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na podstawie ww. ustawy. W uzasadnieniach tych postanowień wskazywano m.in., że konieczność rozstrzygania niniejszej sprawy przez sędziów Sądu Najwyższego powołanych w procedurze kwestionowanej w zarzutach kasacyjnych mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do ich bezstronności, a to z uwagi na fakt, że rozpoznając owe zarzuty, zmuszeni byłiby pośrednio wypowiadać się na temat własnego statusu, co prowadziłoby do naruszenia zasady *nemo iudex in causa sua* (zob. postanowienia z dnia 9 listopada 2022 r. – k. 232 - 233 oraz z dnia 17 sierpnia 2023 r. – k. 366 - 367).

Powołując się na powyższe realia sędzia Sądu Najwyższego Igor Zgoliński wystąpił z żądaniem wyłączenia go od udziału w przedmiotowej sprawie, wskazując, że w tej sytuacji jego udział w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy mógłby w odbiorze społecznym implikować istotne wątpliwości co do jego bezstronności (k.435).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Złożone przez sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego żądanie wyłączenia go od udziału w sprawie jest zasadne. Przepis art. 41 § 1 k.p.k. stanowi jednak, iż sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Przywołane wyżej okoliczności faktyczne jednoznacznie wskazują, że w przedmiotowej sprawie zaktualizowała się ww. podstawa wyłączenia sędziego.

Z tego powodu orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[a]